

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/174/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010992
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115010992.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Patrika Príbelského PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Krč - Šeberu, v trestnej veci proti obžalovanému G. P., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom J. č. XXX, pre prečin krádeže podľa § 212 ods.1 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.11.2015, sp. zn. 3T/76/2015-68, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. apríla 2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného G. P.

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 24.11.2015, sp. zn. 3T/76/2015-68 bol obžalovaný G. P. uznaný za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods.1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň v mesiaci november 2014 vo večerných hodinách z voľne prístupného dvora za predajňou zvanou Anka v obci Pruské odcudzil na zemi voľne uložené prepravné kovové konštrukcie a to celkom 30 ks závesných košov o rozmeroch 60x40x30 cm, čím H. K. spôsobil škodu vo výške 552,- €.

Za to mu bol podľa § 212 ods.1, § 38 ods.2, ods.3, ods.8, § 36 písm. j), l) Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu určenú podľa § 50 ods.1 Tr. zákona v trvaní 1 rok.

Zároveň mu bola podľa § 287 ods.1 Tr. poriadku uložená povinnosť uhradiť poškodenému škodu vo výške 552,- €. Podľa § 288 ods.2 Tr. poriadku bol poškodený so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po vyhlásení napadol odvolaním čo do výroku o vine, treste i náhrade škody obžalovaný. V dôvodoch odvolania poukázal na to, že rozsudok trpí skutkovými vadami. Zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti, skutkové zistenia sú nejasné a neúplné, súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Obžalovaný síce priznal, že vzal z voľného priestranstva kovové koše, avšak koše staré a hrdzavé, nevediac pritom, že ich vlastníkom je poškodený. O košoch si myslel, že sú určené na odovzdanie do zberných surovín. Neexistuje žiaden dôkaz preukazujúci, že uvedené koše boli nové a pogumované. Súd preto pri určovaní hodnoty košov nemal vychádzať z odborného vyjadrenia č. 776/2014. Požiadal, aby krajský súd nariadil znalecké dokazovanie skorodovaných a znehodnotených závesných košov. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil podľa § 321 ods.1 písm.

b), c) Tr. poriadku a aby vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Verejné zasadnutie sa uskutočnilo bez prítomnosti poškodeného, ktorý bol o konaní verejného zasadnutia riadne upovedomený, avšak bez riadneho ospravedlnenia sa nedostavil.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že odvolanie navrhuje ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca uviedol zhodné argumenty ako v písomnom zdôvodnení odvolania a navrhol, aby po zrušení napadnutého rozsudku krajský súd vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný sa pripojil k návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchal obžalovaný. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr. por.

Obžalovaný nepoprel, že vzal 30 kusov košov patriacich poškodenému. Uviedol však, že vzhľadom na stav a uloženie košov si myslel, že nepatria nikomu a sú určené na vyvezenie do zberných surovín. Poprel teda, že by mal úmysel prisvojiť si vec cudziu.

Zo spáchania trestnej činnosti je však usvedčovaný výpoveďou poškodeného, svedka V. R., závermi odborného vyjadrenia a ostatnými listinnými dôkazmi tak, ako to v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol už súd prvého stupňa.

Poškodený uviedol, že koše boli v jeho vlastníctve, boli uložené v objekte pána L.. Neboli hrdzavé, boli pogumované, išlo o nové koše vyrobené v letných mesiacoch roka 2014. S jeho výpoveďou korešpondujú následne i ostatné vykonané listinné dôkazy.

Podľa názoru krajského súdu bola obrana obžalovaného v plnej miere vyvrátená predovšetkým výpoveďou poškodeného.

V prvom rade je potrebné uviesť, že žiadne okolnosti ani skutočnosti neoprávňovali obžalovaného domnievať sa, že uvedené koše „nikomu nepatria“. Koše neboli „pohodené“ na verejnom priestranstve, ale boli uložené v objekte za budovou predajne poškodeného. Len samotná skutočnosť, že koše boli voľne prístupné, neoprávňovala iné osoby domnievať sa, že ide o res nullius. Poškodený tiež jasne uviedol, že sa jednalo o koše nové a pogumované. Vzhľadom na to, že od ich výroby do okamihu odcudzenia prešlo cca 5 mesiacov, nemohli koše logicky z dôvodu poveternostných podmienok vykazovať také poškodenie či opotrebenie, že by ich bolo možné považovať za staré a „vyhodené“,

navyššie ak boli pogumované. K závažnejším zmenám na košoch by však za uvedené obdobie neprišlo ani v prípade, ak by pogumované neboli.

Vo svetle uvedených skutočností potom ani podľa názoru krajského súdu nebolo potrebné dopĺňať dokazovanie znaleckým skúmaním hodnoty „skorodovaných a opotrebených“ košov. Navyššie uvedené koše už neboli fyzicky k dispozícii, takže predmet skúmania neexistoval. Naopak, vzhľadom na skutočnosť, že koše boli pogumované a v čase ich odcudzenia mali 5 mesiacov, bolo možné vychádzať z ich hodnoty určenej v odbornom vyjadrení.

Z uvedených skutočností potom vyplýva, že tvrdenia obžalovaného uvádzané v odvolaní neboli preukázané. Krajský súd ich považuje za účelové v snahe vyhnúť sa následkom trestnoprávnej zodpovednosti.

Obžalovaný teda svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu tak, ako to správne skonštatoval už okresný súd. Krajský súd potom v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku.

Vo vzťahu k výroku o treste v napadnutom rozsudku krajský súd konštatuje, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Správne bol obžalovanému uložený veľmi mierny prevýchovný trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby s určením príslušnej skúšobnej doby.

Rovnako správny je v napadnutom rozsudku i nadväzujúci výrok o povinnosti nahradiť poškodenú spoločnosť spôsobenú škodu.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.